

Full diocesà

21 de juny del 2020

p4 – Restauració del retaule del santuari del Miracle

p7 – Manresa 2022: 500 anys de l'arribada de sant Ignasi

Algunes persones
no donen res

Unes altres
només la meitat

A LA TEVA PROPERA DECLARACIÓ DE LA RENDA

millor²

Marca les dues caselles d'assignació solidària.
Donaràs l'1,4% dels teus impostos per ajudar a tots.

0,7% + 0,7% = 1,4%

Església Catòlica Finalitats socials

«No tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima»

Diumenge XII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jeremies

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: "Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguïu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell". Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meva causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.» (20,10-13)

Salm responsorial

Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.
(Salm 68)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.
(5,12-15)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats.

I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»
(10,26-33)

«Si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist»

Donar la cara per Crist

Joan Mir Tubau, prev.

«No tingueu por dels homes.» Jesús sap que no és pas fàcil parlar de Déu, anunciar el Regne de Déu. No ho va ser per a ell i no ho és per a nosaltres. El profeta Jeremies també ho sap per pròpia experiència: «Em sento amenaçat per tots costats.» En la tasca de missatger de la Paraula de Déu hi ha, ben cert, alegries i petites o grans «victòries», però no ens podem fer il·lusions: també trobarem incomprensió, travetes, potser persecució... I això ens pot atemorir, fer-nos arrossar davant les dificultats i... no gosar parlar de Déu,

Anunciar l'evangeli —també aquí, a casa nostra— demana coratge. Donar la cara per Crist, de vegades surt car. Però hem de tenir una immensa confiança: «El Senyor em fa costat», diu Jeremies. Déu és provident, amb nosaltres i fins amb els animalons més petits: «No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats.» Confiança, no ingenuïtat. Ens adrecem, sovint, a gent que està escarmentada (i potser escandalitzada!) per les nostres incoherències, que fan poc creïble tant el missatge com el nostre testimoniatge personal o comunitari. I, per tant, no ens hauria d'estranyat trobar fredor, indiferència, rebuig...

Jesús ens diu: «No tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima.» Per tant, només hem de tenir por d'allunyar-nos de Déu, que la nostra fe es marceixi o s'apagui. No tinguem por. Donem la cara per Crist, i fem-ho amb senzillesa i valentia.

La imatge

Reprenem l'evangeli de sant Mateu. Jesús instrueix sobre la missió els Dotze en rotllana a sota d'un arbre. Proclamaran a plena llum i des dels terrats, sense cap mena de por, allò que han sentit. El recompte dels cabells o la venda de pardals representa la confiança a l'hora de l'acció. «A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel.»

Recomanació als Apòstols (1886-96).
James Tissot

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

22 dilluns

—Sant Paulí de Nola
—Sant Joan Fischer
—Sant Tomas More
2Re 17,5-8.13-15a.18/Salm 59/
Mt 7,1-5

23 dimarts

—Santa Alcía
—Sant Zenon i Zenas
2Re 19,9b-11.14-21.31-35a.36/
Salm 47/Mt 7,6.12-14
Vigília Sant Joan: Jr 1,4-10/Salm
70/1Pe 1,8-12/Lc 1,5-17

24 dimecres

—El Naixement de Sant Joan Baptista
—Sant Simplicí
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/
Lc 1,57-66.80.

25 dijous

—Sant Guillem
2Re 24,8-17/Salm 78/Mt 7,21-29

26 divendres

—Sant Pelai
—Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer
—Santa Perseveranda
2Re 25,1-12/Salm 136/Mt 8,1-4

27 dissabte

—Santa Victòria
—Sant Ciril d'Alexandria
Lm 2,2.10-14.18-19/Salm 73/
Mt 8,5-17

28 diumenge XIII de durant l'any/ Cicle A

—Santa Marcel·la
2Re 4,8-11.14-16a/Salm 88/Rm 6,3-
4.8-11/Mt 10,37-42

Projecte de conservació-restauració del retaule major del santuari del Miracle

Comissió de Patrimoni / Bisbat Solsona

Fa uns quants dies es va acabar el projecte de conservació-restauració del retaule major del santuari del Miracle de Riner, una de les mostres més rellevants de l'art barroc i del patrimoni cultural català. La intervenció s'ha dut a terme en el marc del programa d'ajuts d'obra social previstos en el conveni signat l'any 2019 que impulsen Generalitat i Obra Social "la Caixa" amb l'objectiu de conservar i difondre el patrimoni català. L'estat de conservació del retaule era deficient. Es van constatar diferents patologies en la part estructural i especialment de suport.

La policromia i el daurat contenien molta pols i brutícia, que podria haver deteriorat greument el conjunt en el futur. Aquest projecte s'ha realitzat gràcies a l'acord de col·laboració entre el Departament de Cultura, l'Obra Social "la Caixa", el bisbat de Solsona i la comunitat benedictina del Miracle, sota la supervisió del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya del Departament de Cultura de la Generalitat. El pressupost de la restauració és de 98.601 euros, aportats per l'Obra Social "la Caixa" i la comunitat benedictina del Miracle.

Admissió a les ordes d'en Cesc Domenech

El passat divendres dia 12 de juny, a l'església del Santuari de Lord, el Sr. Bisbe va admetre a les ordes en Cesc Domenech, seminarista de la diòcesi.

Havent completat l'etapa discipular i com a signe, tal com estableix la Ratio, del pas a l'etapa configurativa, el candidat va demanar l'admissió a les ordes i, després de les consultes prescriptives, el Sr. Bisbe va decidir admetre'l.

La celebració del dia 12 fou presidida pel bisbe Xavier, acompanyat pel P. Joan Durban del santuari, alguns mossens i seminaristes.

En Cesc resideix al Santuari de Lord des de fa anys i, després d'estudiar uns anys al Seminari Major Interdiocesà, aquest curs ha estat estudiant a Roma, fins fa uns mesos que va haver de tornar amb motiu de la crisi sanitària.

Presentació de les memòries de les Càritas diocesanes

Les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona adverteixen que es manté la cronificació de la pobresa i l'exclusió social ja anunciada l'any passat, arran de les dades de les seves memòries del 2019.

Les tres Càritas diocesanes de Ponent van atendre l'any passat 9.076 persones i de la seva tasca se'n van beneficiar aproximadament 20.000 persones. Cal destacar que es tracta d'una xifra similar a les de l'any anterior, i això preocupa, perquè és una mostra de la inexistència d'igualtat d'oportunitats per a tothom, hi ha un nombre important de persones que queden al marge de la societat. El tipus de famílies

ateses correspon en un 60% a parelles amb fills a càrrec seu, cosa que implica més vulnerabilitat en el perfil d'atenció.

Durant l'any 2019 les tres entitats van destinar 526.471 euros a ajudes econòmiques directes. Aquest més de mig milió d'euros s'ha destinat prioritàriament a cobrir les necessitats bàsiques beneficiant 7.158 persones. Precisament per aquest motiu les tres Càritas diocesanes consideren que «la precarietat es consolida i la crisi provocada per la pandèmia del Covid-19 no millorarà pas la situació».

(Continuació de la notícia a www.bisbatsolsona.cat)

Catecolònies diocesanes 2020: del 23 al 30 d'agost

Enguany les Catecolònies canvien de dates i es faran del dia 23 al 30 d'agost. El lloc serà la casa de colònies "El Molí de la Roda" de Veciana, l'Anoia, on es trobaran tots els nens i nenes des de 2n de primària a 2n d'ESO -la ruta prèvia que sempre feien els més grans queda anul·lada-.

El lema d'enguany és "Prefereixo el paradís" i tracta sobre la vida de sant Felip Neri. En les Catecolònies podran gaudir de catequesis, jocs, pregàries, eucaristia i altres activitats lúdiques.

Per a inscripcions: anar a la pàgina web www.catecolonies.com. El període de pre-inscripció acaba el dia 31 de juny. Les places són limitades. Per a més informació: a la pròpia parròquia o bé al mail catecolonies.bsolsona@gmail.com. Participeu de les Catecolònies. No us perdeu!

Nissan: secundem les accions que busquin solucions justes

Nota episcopal

L'empresa automobilística Nissan tancarà les seves factories de Zona Franca de Barcelona, de Montcada i Reixac i de Sant Andreu de la Barca. Aquest tancament afecta moltes persones del nostre entorn, amb l'acomiadament de més de 3.000 llocs de treball directes i una previsió de més de 20.000 d'indirectes.

La Conferència Episcopal Tarraconense ha emès un comunicat en què diu que no ignora «la complexitat del problema, però sí que expressem la nostra solidaritat amb les persones afectades i confiem en l'èxit dels esforços realitzats

conjuntament. Secundem totes les accions que, respectant els drets de tots i per mitjans pacífics, es duguin a terme a fi de buscar solucions justes en el marc del bé comú».

Els bisbes afegeixen que «cal fer un esforç per part de tots per mantenir les fàbriques allà on són i buscar noves oportunitats perquè aquestes puguin consolidar-se i sostenir-se».

En un dels punts del comunitat s'afirma que «avui és més necessari que mai que la iniciativa privada i la pública vagin colze a colze per fer possible un nou ressorgiment econòmic i social».

Vativisión, un «netflix catòlic»

El proper dia 8 es va posar en marxa el canal VatiVisión, una plataforma de distribució en *streaming* de pel·lícules, sèries i documentals, a l'estil de la popular plataforma Netflix, que seguirà una línia editorial catòlica, una iniciativa de laics, amb la benedicció del Vaticà.

La plataforma, que aspira a operar mundialment per distribuir continguts audiovisuals en línia per a televisió, ordinadors, tauletes i telèfons mòbils, funcionarà inicialment a l'Argentina, Brasil, Colòmbia, Filipines, Mèxic, Itàlia, Polònia i Espanya, en espanyol, italià, anglès i polonès.

Tres temes, cultura, art i fe, seran prioritaris per al projecte, que inclourà pel·lícules, sèries i documentals.

Per a accedir a la plataforma no es requereix una subscripció; la fórmula serà la de pagar per cada contingut vist a través dels sistemes digitals habituals.

Presentat al Papa el projecte Manresa 2022: 500 anys de l'arribada de sant Ignasi

L'any 2022 es compliran 500 anys de l'arribada de sant Ignasi de Loiola a Manresa, una efemèride que és l'eix d'un projecte de desenvolupament de la ciutat, en marxa des de fa anys.

L'estada a Manresa

Ignasi de Loiola va baixar a peu de Montserrat a Manresa; era l'any 1522. Hi va passar onze mesos, un temps d'importància cabdal per a la seva vida i per a la que més endavant seria la Companyia de Jesús. El seu lloc privilegiat de pregària va ser la Cova. Es tracta d'una balma sobre el riu Cardener excavada per l'erosió fluvial de l'època terciària, al voltant de la qual s'aixeca l'actual Centre d'Espiritualitat.

L'estada de sant Ignasi a Manresa —molt més llarga del que era previst— té un gran relleu en la biografia i l'obra del sant. Segons relata ell mateix, va ser en aquesta ciutat on va tenir les experiències místiques i espirituals que el van inspirar en la redacció de la seva obra principal, els Exercicis Espirituals, un mètode de recerca de la voluntat de Déu, un ajut per a orientar la pròpia vida segons Déu: «en tot, servir i estimar».

El projecte Manresa 2022

El Pla Director del projecte de Manresa 2022, 500 anys de l'arribada del sant a la ciutat, contempla la ciutat com el punt de partença de la història d'Ignasi i de l'orde que va fundar. Per això, la base d'aquest relat és «Tornar Ignasi a la ciutat»; és a dir, fer que la figura d'Ignasi torni a tenir, a Manresa, la presència i el reconeixement històric que va tenir, i fer que els visitants el retrobin en la seva estada a la ciutat (més enllà

del relleu que té la Santa Cova com a icona del sant de Loiola).

En la presentació del projecte es diu: «volem aprofitar l'oportunitat que ens brinda aquesta commemoració històrica de relleu mundial i, seguint l'exemple del pelegrí que va transformar la visió de l'Església i del món, renovar la imatge que tenim de la nostra ciutat i la imatge que oferim al món. Partint de les arrels ignasians de fa cinc segles, hem de potenciar tant el llegat patrimonial com els valors ignasians originals». Això ha implicat i seguirà implicant una sèrie d'inversions, de millores, de conservació del patrimoni ignasià, per tal de revitalitzar l'oferta turística de la ciutat a l'entorn de la figura de sant Ignasi.

Presentació del projecte al Papa

El papa Francesc va rebre el proppassat dia 6 de juny en audiència privada una delegació de l'Ajuntament de Manresa, encapçalada pel seu alcalde, Valentí Junyent, i el pare superior de la Santa Cova, Lluís Magriñà, per conèixer els detalls del projecte Manresa 2022.

El Sant Pare, segons fonts municipals, va considerar molt interessant el projecte Manresa 2022, especialment en un moment de transformació profunda en tots els camps, i ha considerat molt positiu conèixer els detalls del projecte Manresa 2022.

En resum, van convidar el Papa a visitar Manresa l'any 2022, i Francesc no ho va pas descartar.

El Solsonià. Viure i morir al neolític mitjà

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Just després de tres mesos de tancar, a causa de la crisi sanitària viscuda, el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona ha reobert les seves portes amb una exposició temporal, de producció pròpia, que pretén posar en valor el fons d'arqueologia de la institució: "El Solsonià. Viure i morir al neolític mitjà".

Solsonià és el nom que rep un grup cultural amb característiques pròpies que visqué als altiplans de la Catalunya Central durant el neolític mitjà. Fou Mn. Joan Serra i Vilaró, director del Museu en els seus inicis, qui donà llum als primers testimonis d'aquestes comunitats. Durant el primer quart del segle XX, amb l'impuls del bisbe Francesc d'Assís Vidal i Barraquer i l'empenta de Serra Vilaró, el Museu esdevingué un referent en el món de l'arqueologia prehistòrica catalana i es creà una col·lecció d'arqueologia on el neolític mitjà en configurà un gruix molt important. Era de justícia, doncs, que el Museu dedicés una exposició a aquest període i que ho fes en l'any en què es commemora el cinquantè aniversari de la mort de Mn. Joan Serra i Vilaró.

Durant el neolític mitjà, a gran part del territori de l'actual diòcesi de Solsona, l'agricultura i la ramaderia ja estaven ben consolidades en el si d'una vida sedentària, cosa que provocà un notable augment de la població. Aquest darrer portà a l'arrelament de petits grups de població que vivien dispersos en el territori i que adoptaren unes formes de vida pautades. Aquestes petites comunitats, establertes a casa nostra, es diferenciaven de la resta de poblacions veïnes perquè enterraven als seus difunts en fosses excavades a terra revestides amb grans lloses, molt abundants a la zona on vivien, i això els va identificar, són els "solsonians".

L'estudi del tracte que aquests individus van donar als seus difunts ens ha portat a plantejar diverses teories sobre com va ser la seva forma de viure. Varen ser enterrats amb els seus ganivets i fletxes de manera que podem estudiar quins cereals conreaven i quins animals consumien. Amb ells van dipositar vasos de ceràmica on, ocasionalment, s'han trobat restes de llet, sal o llavors que ens expliquen què menjaven. Els van guarnir amb collarets, braçalets i arracades fets amb materials que provenien de terres llunyanes i que ens parlen de les seves xarxes de relacions amb l'exterior. Tot plegat una aproximació a un mode de viure a través de la creença d'una renaixença en una nova vida.

En temps convulsos, com els que estem vivint, aturar-nos i fer una mirada a la línia del temps ens permet llegir, amb perspectiva, la petja de l'home al llarg de la història. Continuem essent solsonians: homes i dones arrelats a la terra, un poble que vivim vetllant els nostres, humans amb la mirada cap a un futur millor i comunitats fidels a les nostres creences.

